



دانشکده کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه :

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته بیوتکنولوژی کشاورزی

عنوان :

جداسازی راه اندازه‌های اختصاصی بذر از گیاه آفتابگردان (*Helianthus annus L.*)

استاد راهنما :

دکتر بهرام باغبان کهنه روز

استاد مشاور :

دکتر اشرف قلیزاده

دانشجو:

زهرا بهامین

بهمن 1388

نام خانوادگی: بهامین	نام: زهره
عنوان پایان نامه: جداسازی راه اندازهای اختصاصی بذر از گیاه آفتابگردان (<i>Helianthus annus L.</i>)	
استاد راهنما: دکتر بهرام باغبان کهنه روز	استاد مشاور: دکتر اشرف قلزاده
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد	رشته: بیوتکنولوژی کشاورزی
دانشکده: کشاورزی	تاریخ فارغ التحصیلی: 88/11/27
	تعداد صفحه: 86
واژه های کلیدی: آفتابگردان، <i>Helianthus annus L.</i> راه انداز اختصاصی بذر، راه انداز آلبومین 2S.	
<p>چکیده: آفتابگردان به خاطر داشتن مصارف مهم خوراکی، دارویی، صنعتی و... در بین سایر دانه های روغنی جایگاه ویژه دارد. از آنجایی که عمده ارزش تغذیه ای اقتصادی این گیاه در بذور آن نهفته است و بذور منابع مهم پروتئین، کربوهیدرات و روغن می باشند، اصلاح ژنتیکی در راستای بهبود کیفیت و کمیت صفات مرتبط با دانه ای آفتابگردان اهمیت پیدا کرده است. در مهندسی ژنتیک این صفات و هدفگیری بذر آفتابگردان، نیاز به استفاده از راه اندازهای اختصاصی بذر است. بنابراین همسانه سازی آن ضرورت این تحقیق را آشکار میسازد. در این تحقیق جداسازی و همسانه سازی راه انداز اختصاصی از ژن آلبومین در دو رقم بنام های آلتار و R21×330 انجام گرفت. بدین منظور ابتدا بر اساس مطالعات بیوانفورماتیک و با استفاده از نرم افزارهای Oligo5 و Primer3 آغازگرهای اختصاصی طراحی شد. پس از تکثیر قطعات مورد نظر با پی سی آر، محصولات حاصله پس از برش با آنزیمهای برشی <i>HindIII</i> و <i>BamHI</i> و سوار کردن در پلاسمید pBluescript II KS همسانه سازی شدند. تایید کلنی های تراریخته و مثبت (سفید) بواسطه داشتن قطعه راه انداز، با کلنی پی سی آر و استفاده از آنزیمهای برشی و الکتروفورز ژل آگارز، انجام شد. پس از توالی یابی کلون ها، تفاوت ها و تشابهات قطعه راه انداز همسانه سازی شده با اطلاعات موجود در شبکه بررسی شد. نتایج حاصل از بررسی های بیوانفورماتیکی نشان داد که راه انداز همسانه سازی شده در نواحی گوناگون دارای تغییرات نوکلئوتیدی درج، حذف و جایگزینی است. با این توصیف که محل این تغییرات شامل جعبه ی TATA و جعبه ی CAAT و ناحیه ی UTR و ناحیه آغاز ترجمه نمی گردد. با بیان این راه انداز در وکتور بیان بیان ژن میتوان تاثیر تغییرات نوکلئوتیدی را در میزان و نحوه بیان مشاهده نمود. همچنین عملکرد و کارایی ناحیه UTR در بیان ژن مشخص خواهد گردید.</p>	

1.....مقدمه

بررسی منابع

- 5.....1-1-مبداء و تاریخچه آفتابگردان در ایران و جهان
- 5.....2-1-ژنتیک آفتابگردان
- 6.....3-1-گیاهشناسی آفتابگردان
- 7.....4-1-اهمیت آفتابگردان
- 8.....5-1-اهمیت بذر
- 9.....1-5-1-بذور خزانه های طبیعی انباشت پروتئین
- 10.....6-1-پروتئین ذخیره ای آلومین
- 12.....7-1-راه انداز یا پیش بر
- 13.....8-1-اهمیت راه اندازها
- 14.....9-1-تقسیم بندی راه اندازها
- 14.....1-9-1-راه اندازهای ساختاری
- 15.....1-1-9-1-معایب بیان ساختاری
- 15.....2-9-1-راه اندازهای اختصاصی
- 16.....1-2-9-1-راه اندازهای اختصاصی بذر
- 16.....10-1-اهمیت نواحی حفاظت شده در راه اندازهای اختصاصی بذر

مواد و روش ها

- 20.....1-2-مواد
- 20.....1-1-2-مواد گیاهی
- 20.....2-1-2-سویه باکتریایی
- 20.....3-1-2-محیط کشت باکتری
- 20.....1-3-1-2-محیط کشت مایع LB
- 21.....2-3-1-2-محیط کشت جامد LB-agar

21 3-3-1-2 آنتی بیوتیک
21 4-3-1-2 محلول ذخیره IPTG 0/8M در آب
22 5-3-1-2 محلول ذخیره X-gal 20mg/ml
22 6-3-1-2 کشت گلیسرول
22 4-1-2 حامل پلاسمیدی
24 5-1-2 محلول ذخیره Tris-HCl نیم مولار با pH =8
24 6-1-2 محلول ذخیره EDTA نیم مولار با pH =8
24 7-1-2 محلول‌های 1 و 2 استخراج پلاسمید
25 8-1-2 ژل آگارز
25 1-8-1-2 بافر 5 X TBE
26 2-8-1-2 بافر بارگذاری Loadig dye
26 3-8-1-2 محلول ذخیره رنگ آمیزی EtBr
26 4-8-1-2 نشانگرهای وزن مولکولی
27 9-1-2 آنزیم‌ها
27 1-9-1-2 آنزیم‌های برشی
27 1-1-9-1-2 آنزیم HindIII
29 2-1-9-1-2 آنزیم BamHI
30 2-9-1-2 آنزیم T4 DNA Ligase
30 3-9-1-2 آنزیم RNase A
31 4-9-1-2 Taq DNA polymerase
31 10-1-2 اجزای پی سی آر
32 11-1-2 کیت‌ها
32 1-11-1-2 کیت استخراج پلاسمید
33 2-10-1-2 کیت استخراج DNA از ژل
34 2-2 روش‌ها
34 1-2-2 بررسی‌های بیوانفورماتیک
36 2-2-2 استخراج DNA ژنومی با استفاده از روش CTAB
37 3-2-2 الکتروفورز ژل آگارز
37 4-2-2 تکثیر توالی‌های مورد نظر با استفاده از پی سی آر

- 38..... 2-2-4-1- مراحل پی سی آر
- 39..... 2-2-5- هضم آنزیمی
- 40..... 2-2-6- تخلیص DNA حامل پلاسمیدی و DNA درجی از ژل آگارز
- 41..... 2-2-7- اتصال قطعه راه انداز به پلاسمید
- 42..... 2-2-8- تهیه سلولهای مستعد برای تراریخته سازی
- 43..... 2-2-9- تراریخته سازی باکتری های مستعد
- 44..... 2-2-10- غربال کردن کلون های نو ترکیب
- 45..... 2-2-11- تأیید مولکولی کلنی های مثبت
- 45..... 2-2-11-1- انجام کلنی پی سی آر
- 46..... 2-2-11-2- استخراج پلاسمید
- 46..... 2-2-11-2-1- استخراج پلاسمید به روش لیز قلیایی
- 47..... 2-2-11-2-2- استخراج پلاسمید با استفاده از کیت
- 49..... 2-2-11-3- برش توسط آنزیم های *BamHI* *HindIII*
- 50..... 2-2-12- توالی یابی کلنی های مثبت
- 50..... 2-2-13- بررسی نتایج حاصل از توالی یابی

نتایج و بحث

- 52..... 3-1- بررسیهای بیوانفورماتیکی و طراحی آغازگرهای اختصاصی
- 53..... 3-2- کشت گیاهان در گلخانه
- 54..... 3-3- استخراج DNA ژنومی
- 56..... 3-4- تکثیر راه انداز آلبومین با پی سی آر
- 58..... 3-5- استخراج پلاسمید pBluescript II KS و هضم آنزیمی آن
- 59..... 3-6- هضم آنزیمی قطعات تکثیر یافته
- 60..... 3-7- آماده سازی DNA حامل پلاسمیدی و DNA درجی
- 62..... 3-8- بررسی کمی و کیفی قطعات تخلیص شده از
- 64..... 3-9- اتصال قطعه راه انداز به حامل پلاسمیدی

- 64*E.coli* باکتری تراریخت سازی 10-3
- 65..... تایید مولکولی کلنی‌های مثبت با استفاده از کلنی پی سی آر 11-3
- 66..... جداسازی پلاسمید نو ترکیب و تایید مولکولی با استفاده از هضم آنزیمی 12-3
- 69..... توالی یابی راه‌اندازهای همسانه‌سازی شده 13-3
- 72..... بررسی همولوژی نتایج حاصله با اطلاعات موجود در شبکه اطلاعات 14-3
- 78..... مقایسه‌ی توالی‌های حاصله از دو وارته 15-3
- 80..... نتیجه‌گیری کلی و پیشنهادات 15-3
- 83..... منابع

مقدمه

Introduction

روغن‌ها و چربی‌ها یکی از مهمترین منابع تامین انرژی انسان به شمار می‌روند. روغن‌های گیاهی فاقد کلسترول بوده و به علت تامین کالری مورد نیاز بدن به عنوان انرژی‌زاترین و فشرده‌ترین منبع سوخت‌وساز پس از هیدروکربن‌ها از اهمیتی فوق العاده برخوردار می‌باشند. از دیگر کاربردهای صنعتی روغن‌های گیاهی به ویژه اسیدهای چرب غیر اشباع با زنجیره ی بسیار بلند ¹ VLCPUFAs تولید سوخت‌های زیستی ² است. بررسی روند شتابان شکوفایی و اقتصادی در کشورهای جهان بیانگر ارزش افزوده چشمگیر در بخش کشاورزی بوده و تولیدات نباتات روغنی جایگاه ویژه‌ای را در مقایسه با سایر گیاهان به خود اختصاص داده‌اند. وابستگی کشور به واردات روغن و کنجاله خارجی و نیز اهمیت این فراورده‌ها در تغذیه ی انسان، دام و طیور موجب توجه ویژه به دانه‌های روغنی و به تبع آن تحقیقات مربوط به این گیاهان در سال‌های اخیر شده است.

روغن آفتابگردان از بذر آن استحصال می‌شود و عمده ارزش غذایی و اقتصادی این گیاه مربوط به بذر آن می‌باشد همچنین دانه‌ها می‌توانند برای تولید فراورده‌های خاصی همچون واکسن‌های خوراکی، روغن‌های صنعتی و... استفاده شوند. با توجه به اینکه تولید بسیاری از این فراورده‌ها مختص بذور می‌باشد شناسایی و جداسازی عناصر تنظیمی برای استفاده در دستورزی بیان ژن‌های خودی ³ و هترولوگ‌ها ⁴ در بذور گیاهی نیز از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. برای مثال عناصر تنظیمی خاص بذور در دستورزی ژن‌های مربوط به سنتز اسیدهای چرب و متابولیسم لیپیدها در دانه‌های گیاهی مفید هستند.

1-Very long chain polyunsaturated fatty acids

2-Biofuels

3-Native

4-Heterologous

یکی از دلایلی که طی دو دهه‌ی گذشته بیوتکنولوژی از اهمیت زیادی برخوردار شده بهره‌مندی از تکنولوژی **DNA** نوترکیب می باشد. گرچه امروزه بسیاری از تولیدات مفید را می‌توان از کشت میکروبی به دست آورد اما این تولیدات شامل کلیه ترکیبات مورد نیاز بشر نیستند. به طور مثال، بسیاری از داروهای مهم را نمی‌توان از طریق کشت میکروبی تهیه نمود و بدین جهت این محصولات توسط میکروارگانسیم‌های عالی‌تر مثل مخمر ساخته می شوند. یک آلترناتیو مناسب به جای یوکاریوت‌های تک سلولی استفاده از سیستم سلول‌های گیاهی است.

یکی از مهمترین فاکتورهای محدود کننده مهندسی ژنتیک گیاهی، پایین بودن سطح بیان ژن‌های انتقال داده شده به گیاهان تراریخته است. فعالیت تنظیمی راه‌اندازها در رونویسی به طور وسیعی برای بهبود کارایی سیستم تراریخت گیاهی و رفع این مشکل مورد مطالعه قرار می گیرند. مهندسی ژنتیک و انتقال ژن به گیاه نیازمند وجود راه‌اندازهای اختصاصی قوی می باشد. درانتقال ژن جدید به گیاه، اگر راه‌انداز مورد استفاده خودی باشد ژن منتقل شده بهتر و بیشتر بیان خواهد شد. با توجه به اهمیت گیاه آفتابگردان به جهت تولید روغن، این گیاه یک هدف مناسب برای مهندسی ژنتیک و تغییر خصوصیات روغن می باشد. از اینرو با در دست داشتن راه‌اندازهای قوی بذری می‌توان موفقیت‌های بیشتری را در انتقال ژن‌های جدید و یا افزایش بیان ژن‌های از قبل موجود شاهد بود. در این تحقیق، همسانه‌سازی یک راه‌انداز اختصاصی پروتئینی بذر بنام آلبومین از واریته‌های آلتار و **R21×330** هدف‌گیری شده است. از این راه‌انداز می‌توان به منظور تولید فراورده‌های بیولوژیکی در بذور و یا بهبود تولیدات حاصل از بذور استفاده نمود. با توجه به اینکه هیچ نوع تحقیق در جداسازی و همسانه‌سازی راه‌انداز آلبومین در کشور و از این گیاه گزارش نشده است، امید می‌رود این راه‌انداز و استفاده از آن در پروژه‌های انتقال ژن متمر ثمر واقع گردد.

فصل اول

بررسی منابع

Bibliography

1-1- مبداء و تاریخچه آفتابگردان در ایران و جهان

آفتابگردان گیاهی علفی است و متعلق به جنس هلیانتوس و تیره کاسنی⁵ می‌باشد. جنس هلیانتوس بیش از 60 گونه دارد. هلیانتوس از ترکیب دو کلمه یونانی Helios به معنی آفتاب و anthus به معنی گل گرفته شده است. این نام را لینه برای این گیاه انتخاب نموده است (ناصری، 1370).

گیاه آفتابگردان نخست به عنوان گیاه زیتنی کشت می‌شد و در سال 1570 از امریکای جنوبی به اروپا برده شده و در سده 18 میلادی نخستین بار به عنوان گیاه زراعی کشت شد. منشا آن به درستی معلوم نیست احتمال می‌رود رویشگاه نخست آن مکزیک و جنوب خاوری آمریکای شمالی باشد (عرشی، 1373). در قرن 19 نیز این گیاه از اروپا به روسیه انتقال یافته و سطح زیر کشت آن در روسیه به شدت افزایش یافت. دانشمندان روسی تلاش‌های زیادی در جهت اصلاح و افزایش روغن این گیاه انجام دادند به همین دلیل بیشتر ارقام تجاری، مربوط به این کشور می‌باشد. هم‌اکنون آفتابگردان یکی از چهار گیاه روغنی مهم جهان می‌باشد و کشت آفتابگردان در ایران به عنوان دانه‌ی روغنی از سال 1346 آغاز گردیده است (ناصری، 1370).

1-2- ژنتیک آفتابگردان

آفتابگردان گیاهی دگربارور می‌باشد. دارای انواع گونه‌های دیپلوئید، تتراپلوئید و هگزاپلوئید بوده و در جنس هلیانتوس $n=17$ می‌باشد. این گیاه دارای خودناسازگاری اسپوروفیتی است. البته با خویش‌آمیزی ژنوتیپ‌های 100٪ بارور تولید می‌شود (عرشی، 1373). ارقام مصنوعی از اینبردهایی که هر یک در

^{1-A}steracea

مجموع قابلیت ترکیب خوبی باهم دارند به وجود می‌آیند. عملکرد و درصد روغن این ارقام نسبت به ارقام بومی تجاری بیشتر است. ارقام هیبرید بسیار پرمحصول بوده و از لحاظ بوته یکنواخت تر هستند، همچنین درصد روغن بیشتری نسبت به ارقام دیگر دارند. ارقام تجاری بومی که عملکرد پایین تری نسبت به بقیه ارقام دارند از یکنواختی نامطلوب تری برخوردارند (آلیاری و همکاران، 1379).

1-3- گیاهشناسی آفتابگردان

آفتابگردان، با نام علمی *Helianthus annuus L.* گیاهی است یکساله با ریشه‌ی عمودی مقاوم که به علت طویل بودن ریشه رطوبت اعماق را جذب نموده و می‌تواند تا حدی در مقابل خشکی و گرما مقاومت نماید. علاوه بر ریشه‌ی اصلی که تا عمق 2 متر در زمین فرو می‌رود، این گیاه 2 نوع ریشه دیگر نیز دارا می‌باشد. ریشه‌های فرعی که تا 25 سانتیمتری خاک پراکنده شده و مهمترین قسمت ریشه را تشکیل می‌دهند. ریشه‌های سطحی که نزدیک به سطح خاک پراکنده می‌شوند. به طور کلی این گیاه می‌تواند آب را از عمق 150 سانتیمتری خاک جذب کند و به همین علت در مناطقی با شرایط آب و هوایی خشک بطور وسیع کشت می‌شود. ساقه‌ی آفتابگردان ستبر، مقطع آن گرد و قطر آن از 1 تا 10 سانتیمتر متفاوت بوده و پوشیده از کرک‌های خشن است. در آفتابگردان‌های زراعی معمولاً ساقه بدون شاخه می‌باشد و از انواع چند شاخه به عنوان والد نر در تولید بذر هیبرید استفاده می‌شود. با توجه به همبستگی مثبت ارتفاع گیاه و عملکرد دانه، کاهش رشد ساقه باعث کاهش عملکرد خواهد شد. برگها بزرگ و قلبی شکل، متناوب و کرکدار می‌باشند (پور صالح، 1374). این گیاه دارای طبق دایره‌ای شکل یا گل آذین کپه‌ای در انتهای ساقه می‌باشد هر طبق می‌تواند 1000 تا 4000 گلچه داشته باشد. گل- های گل آذین دو نوعند گلچه‌های بیرونی عقیم و زرد رنگ و گلچه‌های درونی ارغوانی و بارور می‌شوند. باز شدن گل‌ها از پیرامون طبق به طرف مرکز آن صورت می‌گیرد. میوه آفتابگردان فندقه می‌باشد

(ناصری، 1370). این گیاه به نور فراوان نیازمند است در صورت عدم دریافت نور کافی دچار کاهش عملکرد بسیار شدیدی خواهد شد (عرشی، 1373). شدت نور در سنتز اسیدهای چرب نقش مهمی دارد افزایش نور میزان اسیدهای چرب اشباع را افزایش می‌دهد (آلیاری و همکاران، 1379). این گیاه نسبت به طول روز بی تفاوت می باشد. طول دوره رشد آفتابگردان بسته به رقم و کلیه عوامل محیطی از 90 تا 150 روز می‌باشد (عرشی، 1373).

1-4- اهمیت آفتابگردان

گیاه آفتابگردان مصارف خوراکی، دارویی و صنعتی بسیاری داشته و از این جهت در بین گیاهان روغنی جایگاه ویژه‌ای دارد. از آنجایی که عمده ارزش غذایی و اقتصادی این گیاه در بذور آن نهفته است و بذور منبع اصلی برای پروتئین، کربوهیدرات و روغن می‌باشند، اصلاح ژنتیکی در راستای بهبود کیفیت و کمیت مرتبط با دانه آفتابگردان اهمیت پیدا کرده است. دو نوع مصرف عمده دانه در این گیاه بصورت آجیل و روغن است. انواع آجیلی، دانه درشت‌تر و پوسته کلفت‌تری نسبت به انواع روغنی دارند. دانه‌ی آفتابگردان از لحاظ ارزش غذایی بسیار مقوی بوده و حاوی 24٪ پروتئین، 47٪ روغن، 20٪ مواد هیدروکربنه، 8٪ فسفر، 9٪ پتاسیم و همچنین دارای مقادیر قابل توجهی از ویتامین-های A و B و E می باشد. روغن آفتابگردان که از تخم آن استحصال می شود برای پخت و پز و تهیه ی انواع سالاد استفاده می شود و ارزان‌تر از فراورده‌های زیتون می باشد و به علت غیراشباع بودن اسیدهای چرب آن باعث کاهش چربی خون شده و کلسترول خون را تنظیم می کند. کنجاله ی باقیمانده پس از استحصال روغن نیز به مصرف دام می رسد (آلیاری و همکاران، 1379).

گل، برگ، ساقه، ریشه و تخم آفتابگردان دارای ارزش دارویی می باشد و از قدیم الایام مورد استفاده ی بشر قرار گرفته است از جمله: از گل برای التیام زخم‌ها، پایین آوردن فشارخون، سرگیجه، و درمان

آرتروز ازبرگها برای تقویت معده. از ریشه برای درمان فتق و بیماری‌های دستگاه گوارشی و از تخم آن برای درمان سردردها و همچنین اسهال خونی استفاده می شود (عرشی، 1373). ساقه‌ی آفتابگردان فیبر زیادی داشته و در صنعت کاغذسازی و تهیه‌ی سلولز استفاده می شود. ساقه از لحاظ نیتروژن، K، Ca غنی است و اضافه نمودن آن به خاک سبب افزایش ماده آلی و حاصلخیزی خاک می شود. از جمله مصارف صنعتی دیگر تولید کائوچو است. کائوچو از مواد اصلی کارخانه‌های لاستیک سازی است، تهیه کائوچوی خام هزینه‌ی زیادی برای کارخانجات لاستیک سازی می طلبد. در حال حاضر تولید کائوچوی طبیعی عمدتاً در انحصار کشورهای شرق آسیاست و کشورهای صنعتی مثل آمریکا برای دستیابی به منابع جدید تولید کائوچو به گیاه آفتابگردان علاقه نشان می‌دهند. بطوریکه در این کشورها تحقیقات موثری در راستای اصلاح ژنتیکی و بهره‌برداری از این گیاه جهت تولید کائوچو در حال انجام است (آلپاری و همکاران، 1379).

1-5- اهمیت بذر

استفاده از گیاهان جهت تولید پروتئین‌های با ارزش صنعتی و دارویی تحت عنوان کشت مولکولی⁶ مطرح می شود. تولید این پروتئین‌ها می تواند در قسمت‌های مختلف گیاه مثل برگ‌ها، غده‌ها و ارگان‌های ذخیره‌ای، میوه‌ها و بذور انجام بگیرد. تولید موفق پروتئین‌های نوترکیب در گیاه با چند فاکتور مشخص می شود: شدت بیان ژن، پایداری پروتئین تولید شده، تا خوردن صحیح پلی‌پپتید تولید شده، خالص سازی و بازیافت پروتئین تولید شده. بنا به دلایل زیر بذور میزبان مناسبی برای تولید پروتئین‌های نوترکیب می باشند:

1- پروتئین‌های نوترکیب در بذور می‌توانند به مدت طولانی و با کیفیت بالا ذخیره شوند.

2- در تولید پروتئین‌های دارویی نیاز به تولید استریل این پروتئین‌ها می‌باشد که بذور محل مناسبی برای اینکار استز در حالی که برگها، غده‌ها و میوه‌ها با آلودگی بیشتری مواجه می‌شوند.

3- بیان بالا و همچنین قابلیت تنظیم سطح بیان ژن خارجی در بذور. بذور محل انباشت پروتئین‌ها
های ذخیره‌ای می‌باشند و این پروتئین‌ها در مقادیر بالا در بذور ذخیره می‌شوند. ژن‌های این پروتئین‌ها دارای راه‌اندازهای بسیار قوی هستند با استفاده از این راه‌اندازها می‌توان سطح بیان ژن خارجی را در بذور تنظیم نمود.

4- خالص سازی و بازیافت پروتئین‌های نو ترکیب از بذور راحت تر است.

در استفاده از بذور به عنوان میزبان، بیشتر مطالعات روی پروتئین‌های ذخیره‌ای متمرکز شده است (بلک و همکاران، 2000). ساختار ژنهای کد کننده ی پروتئین‌های ذخیره‌ای گیاهان تک‌لپه و دولپه مطالعه شده است از آنجا که این پروتئین‌ها در غلظت بالا در بذور ذخیره می‌شوند، دارای راه‌اندازهای بسیار فعالی می‌باشند که می‌توان از این راه‌اندازها برای بیان ژن‌های خارجی در بذور استفاده نمود (جوردانو و همکاران، 1989).

1-5-1- بذور خزان‌های طبیعی انباشت پروتئین

بذور علاوه بر اینکه وسیله تکثیر و تداوم نسل گیاه هستند، منبع ذخیره مواد متنوعی نیز می‌باشند. بذور گیاهان، لیپید و کربوهیدرات را به عنوان منبع کربن و مجموعه‌ای از پروتئین‌ها را به عنوان منبع نیتروژن و سولفور ذخیره می‌کنند (سورگان و همکاران، 1999). توانایی ذخیره چنین موادی در بذور، تکثیر گیاه را تحت شرایط دشوار و تنش‌های مختلف تضمین می‌کند. ذخیره‌ی پروتئین‌ها در بافت‌های خاصی نظیر کوتیلدون، پریسپرم و آندوسپرم انجام می‌گیرد (بلک و همکاران، 2000).

پروتئین‌های ذخیره‌ای بذر شامل آلومین‌ها و گلوبولین‌ها (پروتئین‌های ذخیره‌ای دو لپه‌ها) پرولامین‌ها و گلوتئین‌ها (پروتئین‌های ذخیره‌ای تک لپه‌ها) می‌باشند (ماندال، 2000). این پروتئین‌ها از لحاظ توالی آمینواسیدی و وزن مولکولی متفاوت می‌باشند ولی همه آنها دنباله‌های سیستئین محافظت شده دارند (اگرو و همکاران، 1996). وجه تمایز پروتئین‌های ذخیره‌ای از سایر پروتئین‌های گیاهی این است که پروتئین‌های ذخیره‌ای در مقادیر بالا در بذور ذخیره شده و در طی جوانه زنی مصرف می‌شوند همچنین سنتز این پروتئین‌ها در بذور و نه در بافت‌های دیگر انجام می‌گیرد (ماندال، 2000).

1-6- پروتئین ذخیره‌ای آلومین

بذور آفتابگردان دارای دو پروتئین ذخیره‌ای بسیار مهم می‌باشند. 11S گلوبولین یا هلیانثینین (محلول در NaCl) و 2S آلومین (محلول در آب) آلومین 2S از مجموع پروتئین‌های بذری را به خود اختصاص می‌دهد (گوگن و همکاران، 1996). آلومین 2S، پروتئینی با وزن مولکولی کم می‌باشد که در کوتیلدون‌های گیاهان دولپه سنتز و ذخیره می‌شود دارای دنباله‌های سیستئین محافظت شده و حاوی نیتروژن و سولفور فراوان می‌باشند و از این جهت نقش بسیار مهمی در تغذیه انسان و دام دارند (ماندال، 2000). آلومین 2S در بیشتر گیاهان نظیر بادام زمینی برزیلی⁷ و کلزا⁸ دارای دو زنجیره‌ی پلی پپتیدی می‌باشد که هر دو زنجیره از یک mRNA سنتز می‌شوند. این دو زنجیره پلی پپتیدی بوسیله باندهای دی سولفید بهم دیگر متصل می‌شوند. اما در آفتابگردان آلومین 2S یک زنجیره پلی پپتیدی دارد. تک زنجیره و یا چند زنجیره بودن مربوط به تغییرات پس از ترجمه می‌باشد (گوگن و همکاران، 1996). در گیاه آفتابگردان این پروتئین بوسیله ژن *hag5* رمز می‌شود. این ژن دارای یک اینترون می‌باشد توالی این ژن

1- Brazil nut
2- Rape

همولوژی زیادی با ژن *napin* در *Brassica* و سایر پروتئین‌های بذری در سوپر خانواده آلومین نشان داده است (آلن و همکاران، 1987).

mRNA آلومین 5 روز بعد از باروری تولید می‌شود پلی‌پپتیدهای آلومین 5 روز بعد از باروری، و 2 روز قبل از ایجاد هلیانتینین در جنین قابل تشخیص می‌باشند این پلی‌پپتیدها تا زمان بلوغ در بذور حضور دارند. پروتئین آلومین به سرعت در جنین ذخیره می‌گردد تا به حداکثر مقدار خود برسد که این زمان مصادف با 12 تا 15 روز بعد از باروری می‌باشد بعد از این مدت رونوشت‌های آلومین کاهش می‌یابد. mRNA آلومین در بذور خشک، بذور جوانه زده و برگ‌ها غیر قابل تشخیص است. پلی‌پپتید آلومین 295 آمینواسید دارد و حاوی آمینواسیدهای هیدروفوبیک انتهایی می‌باشد این پلی‌پپتید دچار فرایندهای پروتئولیتیک می‌شود و این دنباله حذف می‌شود بطوری که وزن مولکولی پروتئین غیر بالغ 38 کیلو دالتون و وزن مولکولی پروتئین بالغ 17/7 کیلو دالتون می‌باشد. پروتئین بالغ 25٪ گلوتامین و 6/7٪ سیستئین دارد (آلن و همکاران، 1987).

برخی از پروتئین‌های آلومین 2S غنی از گلوتامین فعالیت فعالیت آنتی میکوتیک⁹ و آنتی‌باکتریال¹⁰ نشان داده‌اند این پروتئین‌ها در ایجاد مقاومت علیه بیماری‌های گیاهی بوسیله‌ی استراتژی‌های انتقال ژن بسیار مفید می‌باشند (ژیجیان و همکاران، 2005). از جمله می‌توان به آلومین 2S تریپچه و خردل روغنی اشاره کرد که فعالیت علیه قارچ‌های بیماری‌زا نشان داده‌اند (آنیسموا و همکاران، 1995).

¹- Antmycotic
²-Antibacterial

1-7- راه‌انداز یا پیش بر¹¹

راه‌انداز به قسمتی از توالی DNA گفته می‌شود که آنزیم RNA پلی‌مراز آنرا برای شروع رونویسی شناسایی و بدان متصل می‌گردد. معمولاً راه‌اندازها در بالادست ژن‌ها قرار دارند. راه‌اندازهای یوکاریوتی بسیار متنوعند و طولشان می‌تواند به چندین کیلوباز نیز برسد و حدود 10 تا 20 درصد طول یک ژن را شامل می‌شوند. در باکتریها راه‌انداز بوسیله عامل سیگمای آنزیم RNA پلی‌مراز تشخیص داده می‌شود. در یوکاریوت‌ها این فرایند پیچیده‌تر بوده و حداقل به 7 فاکتور مختلف برای اتصال RNA پلی‌مراز به راه‌انداز نیاز می‌باشد (براون، 2002).

اجزاء راه‌انداز از یک ژن به ژن دیگر متغیر می‌باشد ولی همگی از طریق توالی‌های مورد توافق¹² با همدیگر ارتباط پیدا می‌کنند. مانند جعبه TATA در یوکاریوت‌ها، که در موقعیت 25- واقع شده و یا توالی‌های 10- (پریننو) و 35- در پروکاریوت‌ها (یزدی‌صمدی و ولی زاده، 1380). یک راه‌انداز شامل قسمت‌های زیر می‌باشد:

- هسته اصلی¹³ که شامل محل آغاز نسخه‌برداری¹⁴ و محل اتصال RNA پلی‌مراز است.
- محل اتصال فاکتورهای رونویسی. مثلاً توالی تنظیمی E-box محل اتصال فاکتورهای خانواده bHLH¹⁵ می‌باشد. الگوریتم‌های زیادی برای تشخیص راه‌اندازها وجود دارد و از همان روش‌های پیشگویی ژن برای پیشگویی راه‌انداز استفاده می‌شود (میتسوهارا و همکاران، 1996).

1-Promoter

2- Consensus sequences

3-Core promoter

4-Transcriptional start site

5- Basic-helix-loop-helix

1-8- اهمیت راه اندازها

توالی راه انداز بالادست ژن‌ها بسیار مهم است زیرا کارایی آنزیم RNA پلی‌مراز در استقرار و چسبیدن به راه انداز و در نتیجه نحوه تظاهر ژن را تحت تاثیر قرار می‌دهد. مقدار فراورده ژنی به میل ترکیبی نسبی آنزیم RNA پلی‌مراز با راه انداز بستگی دارد. تغییرات جزئی معینی در راه انداز می‌تواند مانع عمل تشخیص بوسیله آنزیم RNA پلی‌مراز گردد (براون، 2002). برخی از بیولوژیست‌های تکامل نظیر آلن ویلسون معتقدند که تکامل راه انداز یا نواحی تنظیمی بسیار مهم‌تر از تغییر در نواحی کد کننده است. هنگامی که سلول یک محرک فیزیولوژیکی، پاتولوژیکی و یا دارویی را دریافت می‌کند تعدادی از پروتئین‌های سلولی از لحاظ شیمیایی و از طریق آبشار علامتی تغییر می‌کنند. با تغییر در ساختار، پروتئین‌های خاص قادر خواهند بود که وارد هسته سلولی شده و به راه انداز یا به پروتئین‌های دیگری که آنها نیز به راه اندازها متصل می‌شوند، اتصال یابند. کمپلکس چند پروتئینی تشکیل شده قادر به تغییر سطح بیان ژن خواهد بود و در نتیجه فراورده آن ژن در سلول افزایش یا کاهش می‌یابد. دلایلی وجود دارند مبنی بر اینکه تعدادی از بیماری‌ها از درست عمل نکردن راه اندازها ناشی می‌شوند این بیماری‌ها در 3 حالت رخ می‌دهند: وقوع جهش در توالی راه انداز، وقوع جهش در ژن‌های کد کننده فاکتورهای رونویسی، وقوع جهش در ژن‌های کد کننده Co-activator های رونویسی. بسیاری از سرطان‌ها در نتیجه تغییرات در نواحی تنظیمی رونویسی ژن‌ها ناشی می‌شوند (یوشی‌هارو و همکاران، 2007).

1-9- تقسیم بندی راه اندازها

راه‌اندازها به طور کلی به 2 گروه تقسیم می‌شوند: راه‌اندازهای ساختاری (دائمی) و راه‌اندازهای اختصاصی (پوتینزا و همکاران، 2003).

راه‌اندازهای ساختاری (دائمی) بطور پیوسته ژن‌های پایین دست خود را در کل دوره زندگی گیاه و در تمامی بافت‌های گیاه بیان می‌کنند. در مقابل راه‌اندازهای اختصاصی سبب بیان ژن‌های پایین دست خود در بافت و یا اندام اختصاصی می‌شوند. وجود این راه‌اندازها باعث می‌شود که این ژن‌ها در دیگر بافت‌ها بیان نشده و یا بیان بسیار کمی داشته باشند (کینگل و همکاران، 2007).

1-9-1- راه‌اندازهای ساختاری¹⁶

راه‌اندازهای ساختاری مورد استفاده در مهندسی ژنتیک از دو منبع ویروسی و گیاهی به دست آمده‌اند. از جمله راه‌اندازهای ساختاری با منشا ویروسی $CaMV35S$ ¹⁷ می‌باشد این راه‌انداز سبب بیان بالای ژن‌ها در گیاهان تک لپه و دولپه می‌گردد (باتاراو و همکاران، 1990). از سایر راه‌اندازهای ساختاری با منشا ویروسی می‌توان به راه‌اندازهای FMV ، MMV ، BSV ، $CsVMV$ اشاره نمود (پوتینزا و همکاران، 2003). از راه‌اندازهای ساختاری با منشا گیاهی می‌توان راه‌اندازهای ژن‌های اکتین و یوبی کوئیتین را نام برد. اکتین ترکیب اصلی سیتواسکلتون است که در تمام سلول‌های گیاهی بیان می‌شود. راه‌انداز $Act2$ از خانواده ژنی اکتین در گیاه آرابیدوپسیس بدست می‌آید (آن و همکاران، 1996). یوبی کوئیتین یک پروتئین بسیار حفاظت شده است که در بسیاری از فرایندهای حیاتی سلول از جمله تغییر و تبدیلات پروتئین، ساختار کروماتین، و تعمیر DNA شرکت دارد. این پروتئین در سیتوپلاسم سلول‌های

1-Constitutive Promoters
2-Cauliflower mosaic virus